

אורות השבת

גליון מס' 1007

הרב אברהם טרייקי מנהל מערכת

פרשת השבוע
יתרו

הרב עוזיאל אדרי

דבר רבי העיר שליט"א

חכמ' בנות התורה

בבב"ד השלישי ליצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום חמץ באו מדבר סיני (שםות יט, א)

ביום הזה: לא היה צריך לכתוב אלא ביום ההוא מהו ביום זהה, שהיו דברי תורה חדשים עלייך כאלו היו נתנו. (רש"ג)

ברבי רשי היללו, מופרשים הם בש"ס (פרקוטא טג, ב), וככה חס דברי הגמ' ע"ה' הסכת שמע שראל הווים הזה נהניתה לעם ודברים כז, ט): 'דרש רבוי יהודה, וכי אותו היום תנאה תורה לישראל, והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה, אלא למלמד שביבנה תורה לומדיה בכל יום ויום כוּם שנותנה מהר סייני. אמר רבינו תנחים בריה דרב חייא איש לפניך נטה ר' עכבר, תדע שהרי אדים קרא קריית שמע שחירות עירובית וערב אחד איתך קורא, והחכם הוא בגודל שיעור החביבות שנדרשה בענין הספרה שבין ציאת מצרים ונשגבנים של ספר החינוך נמצאה שי' בענין הספרה שבין ציאת מצרים - למטעם הר החפץ הנכבד אל הווים הנכבד לבבנו כעבך ישאף צל וימנה תמיד מותי יבוא העת הנכון כללו שייאצ' לחרות, כי המניין מראה באדם כי כל יישוע וכל חפותו להגע עאל הזמן ההוא, וככ'']. ואכן מכל דבריו החינוך היללו, אתה למד מהו שיעור התשובה והחביבות בתלמוד ר' עכבר, היומ' הזה נהניתה לעם'. וגדולה תביעה זו כל כך עד כדי לא למד יום אחד - דמתני' שלא למד מוחלט!

בשכער זאת אמרתי לישיב פלאה גודלה שהתקשתה בה מקדמא דנא, עד שזמין עיינקיי האמונה והוא הדיבור הראשון שיצא צצ'ל, הנה זכרו יציאת מצרים הוא שערת וערבית, וכן בברכת המזון, וכן בקידוש שבתות וו'יט – זכר ליציאת מצרים. ויש לתמוך הר תילית יציאת מצרים יא קבלת תורה, וביחסו יא עזראים. וממצרים מארץ מצרים יא קדשו ג, יב, וכן הוא אומר כי אני העלייתו אתכם מארץ מצרים יא מה, ופי רשי' על מנת שתתבלו מצותיך! ובכבודו של מאורע שחף רציך לששות זכר, אך מותן תורה המתחשך בכל יום ויום מגן' דברכות שחביבה תורה על לומדיה 'בכל יום ויום כיים נתינה בהר סיני', אין רציך שום זכר. ובזה ביאר הגמי' סופה כת, א) אוזות רבי יונתן בן עוזיאל, שכל עוף שהיה פורה מעליו היה נשרף. וכעין זה מובא בירושלמי (חגיגא ב, א) אוזות רבי יהושע רבוי אליעזר, שבזמן למדנו תורה רודה אש מן השמים והקיפה אותו, עיי'ש. שכן בעת עלייל מגן' דברות שחביבה תורה על לומדיה 'בכל יום ויום כיים נתינה בהר סיני', אין רציך שום זכר.

הננה זה ברור שగודל העמל – תלוי בשיעור החביבות, והוינו שטבע האדם לעמל רך
דדבר שהוא מכיר בערכו וונפחו נכספת אליו, וכדרך שאמר הוכם מכל אדם (משלי ב, ד-ה):
אם תבקשנה בכסף ובכמתוונים תחפשנה אז תבין יראת ה".

אמם יש את נפק' לדעת עד הין מגעה חביבות התורה למי שמכיר בהרכה, צא ולמד
ובן עזאי אשר חשקה נפשו בתורה כל כך עד שפטורו מלישא אשה, וזה תוקן דברי
ההמזרחי (שר השירים) אודות תשוקתו בתורה: כשהיה בן עזאי ישב וועסק בתורה
האית מילתה האש מלחתת סבאותו, וכשמעו זאת רבי עקיבא החל אצלו ושאלו, טמא בחדרי
הרבנן היה ייטסק. השיב לו בן עזאי, לא עסקתי אלא בדברי תורה והיו הדברים
טמאים וערבים בנטיהם מסני, וחורי עיקר נתעניט מסני היה באש שנאי יהחר בוער
באש ('דברים ד, יא), עכ"ד. הרוי לפניו מפרק שבן עזאי הגיה לגודל תשוקתו בתורה
ונפנין שהיתה התוועה חביבה וערבה עלון ברים נגייניה בבר סייג.

דע שבלי עי' בביברות התורה, ייחסו לאדם היכלים ללימוד תורה. דהנה הכתוב אמור בדברים כת. ג: יואלא נתן לך לבדעת ועיניהם לראות ואזנים לשמעו עד היום הזה'. כתיב רב"ש: עד היום הזה, שמעתי שאותו היום שמן משה ספר התורה לבני לוי ממש ממי' שבי וילך ותנה אל הכהנים בני לוי, באו כל ישראל לפני משה ואמרו לו משה בינו אף אנו עמדנו בסיני וקבלנו את התורה ונינתנה לנו, ומה אתה מושליט את בני המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

העלון טעון גניזה.

**ממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"
בטאון הרובנות והמוסצת הדתית באר-שבע**

דבר העורך

תקנ"ה רקיעים בהר סיני

"ירד העד בעם פן יהרשו אל ה' לראות", צרך להבין לכך האורה סטטירה בפסוקים והלא כתיב כי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני, משמע "לעינוי כל העם" שכן הורשו לראות. מבאר היבן לאשורי שהיו שני סוג ראיות, עפ"י מ"ש ה'magella עמיוקות' שיש תפקינה רקייעים, תתי'ק רקייעים הראשונים יש שם מלאכים ויש רשות לראות יזרוי מעשי בראשית ומושעי מרוכבה, אך נ"ז ה' rhekuim העליונים האחרונים אין רשות לשום בריה לכנותם שם ולא להשתחל 'באו אין סוף' בדורך הואיא שאמיר כי לא יראו האדים וחוי'. והנה במעמד הר סיני הורשו לראות בצדורה מוגבלת רק מת'ק ה' rhekuim הראשונים, אבל לא נ"ז ה' rhekuim האחרונים. "אל ה' יגיטריה נ"ז", שכאשר הניעו לרקע נ"ז שני ה' rhekuim לפניו רקייע נ"ה, נשלח משה להזהירים "פן יהרשו לראות" שאין רשות לראות מכאן והילך.

מזכרת טרילוק אוניברסיטאות
הרצל ירושלים אדר' ר' המרכז הרפואי "סורוקה"
שבטי ישראל"שכונה א' באר שבע

לוח זמנים שבועי

צמחי הדרמה הנרות

ירטו	פרשת השבוע:
בשנת מות	הפטורה:
17:06	כניסת השבת:
17:58	יציאת השבת:
18:34	רבוננו ה'ם:

אורות הקשרות

שבט עליה ויאמרו לנו יום מחר לא לכם ניתנה, לנו ניתנה. ושם משא שאותם דברים וחפצים במקומות, עכ"ל. ואכן מפורש בדברי רשי"ה הלל, דיס קבלת התורה אצל ישראל – הוא אבומו וום אשר גילו חביבות תיריה בתורה, זו"ש הכתוב היהום הזה נהניתה לעם. אלא שיש להעיר, מדוע הבא רשי' שמעה זו על פסוק זה, והלא מקום שמעה זו הוא על הכתוב לעיל (כז, ט) הסתכת ושמעו ישראלי היהום הזה נהניתה לעם' כמובא בוגר דברי רשי' וופי הנאה, בקש רשי' בזה לממדנו וטעפת קידוש,

והוא שג' הכהלים הדושים ללימוד התורה – תלויים ועומדים בגודל חברויות שמגלה האדם בלימוד התורה, כאמור הכתוב יולא נתן ה' לכם לב לדעת... עד היום הזה.

אל שעדיין נספה נשוי לדעת, כיצד מגניים למדרגה זו של 'חביבות' ולפי הנאה, עצם העמל בתורה מביא לידי חביבות. והיינו כגדול העמל שהוא משקיע בה, כך תגבר אהבתה בלבו. וגם זה מפורש בדברי רשותנו בגמ' (בבא מציעא, א) 'אמור רבךחנא, אדם רוחץ בקבש מותעה קבאים לאדם לגובך דבר מה מזולתו'. ואצלנו בקוצק', סימן רב כייחיאל מאיר, 'פירושו לא תנוב אצל עצמן' ...

וז"ז: מודיע בחר הנביה לדמות את עשו של הקב"ה דזוקא לדבשנותלים פmono את בניו, והרי כל חייה כוועסט מאד בשנותלים ממנה את ולדותה. ופרש, שגדול כעסן של הדוב בזה יותר מכל חיות שבולם, מפני שהוא חיית כשות פמליליות – הולך ויצא מגולה, אך הולך של הדוב מכוונה חילו בשלהי שנותלים וממנו את הולך, יען כי עמל בו מאד, עכ"ז. הרי לפניו מפרש, שכגדול העמל והונגה – כך גודל החביבות בתורה.

ומה נעמו בזה, דברי הגאון רבי יחזקאל אברמסקי צ"ל (פנני רבינו יחזקאל חי' עמי ז) אשר פירש בדרכ' רמז את הפסוק 'ויבאו מרתה ולא יכול לשותות מים ממורה כי מרים הם ווירחו ה' עץ ושילך אל המים וימתקו המים' (שותות פס' – בכח), וות' ז' הבא לשותות מים – אין מים אלא תורה. אך אין הוא זוכה לטעום את מתיקות הדרת יען כי מרים הם' אצל. אז זיוירחו ה' עץ, הינו השהי'ת נתן לו עזה – ויישלך אל המים, השליך את עצמו במים ללימוד תורה בעמל וטורח בכל כוח, ואז ימתיקו המים – רק אז תרגיש במתיקות התורה, עכ"ז הנפלאים.

ומכל דברים אמרו נמצאו משיכין, שאמנם חביבות התורה על

לומדי – היא הגורם העיקרי המבאי את הלומד לדי' עמל ויגעה בתורה, עד כי הוא מועלה על מדרגות רמות נשבות לאין ערוך! מכל מקום ככל שתיאמץ בה האדם עוד בטראם 'הומתקו המים' אצל, כך תגבר אהבתה וחביבותה לבילוי. וזה דוד המלך ע"ה (תהלים לד, ט) 'טעמו וראו כי טוב ה', והוא שرك אחורי הטעהה באה המתיקות. ואפשר שכזה גנו בדברי הגמ' שבפתח דברינו: 'חביבה תורה על לומדי תורה על לומדים' – רק אתה מחר סיני, וההדגשה היא על 'לומדי'. רוחה ולמר, אם חף כוים שנותנה מחר סיני, ושולחים הדרת תורה, עלייך קודם כל לומודה אתה הגע למדרגה עליונה ושולחים הדרת תורה, וכל העיתים והזמנים.

בכל תנאי ובכל מצב, והבן.

רב יהודה דרשי'
הר' הראשי וראב"ד באר-שבע

הודעה שמחה

הננו שמחים לברר הרחוב כי בימים אלו חצרה
למעגל "הכינורות במודרין" שע"י "בד"ץ מודרין" ב"ש
"השיפודיה של שמעון ליברטין"
רח' יהנה ז'בוטינסקי 30, קניון גונה זאב
בברכה
מחלקה לשירות לקוחות מהדרין
שע"י הרבנות באר-שבע

אורות הפרשה

המעשה הוא העיקר

'ישמע יתור' (יח, א). כתוב במדרשי יתור אמר 'מכיריו היו התיי לשבער וכעכשו ביוטר'. מבאר רבינו יעקב אריה מושקוב ז"ע' אין כל ערך לישער כי אם לא מותלו אלו העשי. העכשו הוא העיקר.

אל תמנוג את עצמך

'לא תנוב' (יב, ב). נסייתו הראשונה של רב כייחיאל מאיר מגסטינין ז"ע' לא קוצק היהינה לקרהת תון השבעות. בשובו לביתו שאלו חותנו 'הראם כדאית היהינה כל הטרחה של הנסעה לקוצק, וכי שם קבל את התורה באפן אחר'. השיב רב כייחיאל מאיר אבן. אכן מפרשין אצלם את הדבר לא תנוב''. השיב החותון: 'פשטו ממשמעו אסור לאדם לגובך דבר מה מזולתו'. ואצלנו בקוצק', סימן רב כייחיאל מאיר, 'פירושו לא תנוב אצל עצמן' ...

חסדים לאחרים

'יאמר יתור ברוך ה' (יח, י). אומרת הגמara במסכת סנהדרין (צד, א) גנאי הוא למשה ושישים ריבוא, שלא אמרו ברוך, עד שבא יתור ואמר ברוך ה'. צרכ' להבין וכי השירה ששרו בני ישראל על הים היהינה בחותה מהמלחים הספרות שאמר יתור, מבאר ה'תפארת שלמה' אלא בני ישראל הדוו לה' על הטבות שעשה להם עצם, ואילו יתור אמר דברי תודה על הטבות והחסדים שנעשה לאחרים, ובכך היה ראשון.

למעלה מההסתנה

'עתה ידעת כי גדול ה' מכל האלוקים' (יח, יא). מבאר בעל התניא ז"ע' אלוקים' רמז למידת הדין והצמוץ. 'כל האלוקים' רמז לריבוי ההצלמות וההסתנים של שם אלוקים. 'גדול הויה' שם הוויה' גדול מכל בוחינות אלה ומושל בכולם. לאחר שייתרו שמע על ניסי יצאת מקרים הגיעו להכרה על מעלה שם הקדוש הויה.

יום נתנו

'ב'יום הזה באו מדבר סני' (יט, א). מבאר ה'אורות חיים' מהו ביום הזה, רשי' מפרש שהיינו במדבר תורה חדשין עלייך כאילו היום נתנו. שלא תאמר שהتورה נתונה במדבר לפני אלפי שנים, והחומרה לתנאי החיים והמוסר של הימים ההם. חוקי התורה נצחים, והם מוכונים בכל המקומות וכל העיתים והזמנים.

להפוך את מירימה לעלייה

וישעו מרפידים ויבאו מדבר סני וחיננו במדבר, וחוץ שם ישראל נגד הררי (יט, ב). מבאר רב כייחיאל מודלין ז"ע' להפוך את הירידה לעלייה, על 'רפידים' אמורים חז"ל שrepo ידיהם מן התורה. כל ירידה, כל התרופות בשמיות התורה, אפשר שתהייה הכנה לעלייה הבאה, הקדמה לקבלת התורה והתחדשות בשמייתה.

לפטור על ההר

'ייחון שם ישראלי' (יט, ב). פירש רשי' כאיש אחד בלבד אחד. מבאר ה'אור ישרים' בשעה שישראלי מוואחדים ומולכדים כאיש אחד בלבד אחד, יוכלים הם לעמוד גנד 'ההר', היצר הרע הדומה להר.

להתחזק פאש אחד

'ייחון שם ישראלי' (יט, ב). פירש רשי' כאיש אחד בלבד אחד. מבאר הרב היידי' צ' בעבודת ה' בחיה היום יומם יש דברים שננדמים לאדם כהיר, שקשה לעלות עליו. אדם אומר לנפשו הלא אני עסוק כל כך, וכי צדק או כל קבוע עיתים ל תורה, טענות אלה אין מבטאות את המצב האמתי, אלא הן נובעות מכך שהדבר 'נדמה כהר'. נגד ההר הזה, נגד הנדמה להם כהר, צריך להיות 'ייחון שם ישראלי' צרכים כולם להתחזק 'כאיש אחד'.

הפלל נטול

'ויענו כל העם ייחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' געשה' (יט, ח). מבאר ה'אור שמח' ובאייר שמחה מודונסק ז"ע' כל יחיד בישראל אין ביכולתו לקיים את כל מצוות התורה, כי יש מצוות שניתנו לכלוחנים, ללולוים, למילך, לכחן הגדול, למי שיש לו שדה, בית וכדומה. ולכן ייוען כל העם ייחדו ויאמרו רק כל ישראלי בשלמותו יכול לקרוא כל אשר דבר ה' געשה', אבל לא כל יחיד.

ביהר התחתית

'ויתיצבו בתחתית ההר' (יט, יז). מבאר הרב י'תחתית ההר' דזוקא. למליך שהמטרה והכוונה של נתינת התורה היהינה שהאדם יברר את גשמיות העולם ויעשה ממנו דירה לקייה, דירה בתחתונים דזוקא.

אורות ההלכה

**השובות הלכתיות משלחנו של
מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבינו
יהודה דרשי שליט"**

האיסור לדון בפני ערכאות

ש - מודיע אסור לדון בפני ערכאות של גויים?

ת - אסור מהתוורה לדון בפני ערכאות של גויים, שנאמר "וואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" ודרשו רשותיהם "לפניהם" - ולא לפני עכו"ם. וגדיoli הפסוקים כתבו, שככל הדן בדיוניהם הרו זה רשות וכאליו חירף והרים ד בתורת משה ובינו ע"ה. מפני שהוא מזכיר בזה את משפטיהם על פניו דת תורתינו הקדושה, והתורה אמרה כי לא כזוינו צורם ואוביינו פילים". ואם עשה כן, יש אמרים שחייב ללחמיונו ולנדותו.

**ש - האם בתי משפט של ישראל שאין כופים לדיני תורהינו
הקדושה, דין בערכאות של גויים?**

ת - בתי משפט של ישראל אשר אין כופים לדיני התורה, דין בערכאות של גויים לכל דבר. ויש מרובינו שהחומרו בהם יותר מabit משפט של גויים, מפני שהם מחליפים את תורה אבותם בחוקים ומשפטים זרים.

**ש - האם הסכמת שני בעלי דין לדון בפני בית משפט, מועילה כדי
 לבטל אייסור זה?**

ת - גם אם הסכימו שני בעלי דין בפני בית משפט שאין כופי לדיני התורה, אין בכך כלום כדי לבטל את האיסור.

**ש - ראובן הלווה לשמעון סוכום כסוף יישרשו טטר הלואה וудים
באופן שברור שבית המשפט יפסיק בזה דין תורהינו, האם מותר
لتובעו בפני בית משפט?**

ת - אסור לטעון את חבריו בבית משפט אשר בדרך כלל אין כופי לדיני תורהינו, גם אם באותו דין ברור שהם פוסקים כדיני תורהינו ואיל"ו: "איתן מושבך" (במדבר כ"ז), ומובה שם במדרש שההעלוונו של בלעם בסלע קניין" (במדבר כ"ז), כיitzד מזודג יתור ושוכן כבוד בדין מעורבת היהת בתמייה גדולה, כיitzd עמנו היהת בעזה של חבר בני ישראל וזה לשון המדרש: "אל קניין, עמנו היהת בעזה של חברה תעכבה" מי השיבך אצל איטני עולם. Marshal ציפר שברחה מן הצד ונפלה לתוכו ידו של אנדרואטיא כיון שבאו אותו הצד התחיל מקלסו ואיל"ו: "איתן מושבך", למורות כל החתולות הנפלאה שהיתה לו ליתרו גילו לנו חז"ל שהיה מיצר ודואג על אבדן ומפלת מצרים. מלמד אותנו יתורו "שטווב להודות להשס" צמד המילים הנפלאות אשר תמיד נמצאים בשפתותינו וכן הורגלנו תמיד לומר "ברוך השם" אם נתבונן היבט נביינו שיתרו הוא שלימדנו זו זאת לאחר ששמעו את כל התלאות בני ישראל עברו בארץ מצרים וכל מה שקרה להם עם המיצרים ואיזה פתח יתרו את פיו ואמר: "ברוך ה' אשר הצליכם מידי מצרים ומיד פרעה". ואנו רואים שבאותם יתור ידע להודות כראוי על כל הניסים והנפלאות. ואפשר לומר שהזהו יסוד גדול מאד בעבודת ה' יהודוי מודה לחברו על כל מה שקיבל ממנו רקען בגודל ורק"ז שאם לחביבנו אנו מרגשים חובה להודות על אחת כמה וכמה שנכיר גודה להקב"ה והchaiyi שתמיד נזכר להשתמש בצד המילים המינויים: "ברוך השם". מסקנת הדברים: ש"גירסא דיניקותא" נשמרת לכל החיים ואינה עקרת מהלב, בבחינות:

**ש - האם בתי דין לעבודה או בתי משפט לגישור הנוגעים בזמננו?
דין בערכאות של עכו"ם?**

ת - בתי דין לעבודה או בתי משפט לגישור של ישראל הנוגעים בזמננו, יש מקום להתייר לדון לפניות גם ללא היתר של בית דין. ומהו צורך בזה שאלת חכם בכל מקרה לנפו.

**ש - האם מותר לפנות לבתי משפט, כדי לבטל צווי מנעה שונים או
צווי עיקול?**

ת - מותר לפנות לבתי משפט או אפילו ערכאות של גויים, כדי לבטל צווי מנעה שונים או צווי עיקול וכדומה, גם ללא היתר של בית דין.

**ש - האם מותר לאחד מבני הדין לפנות לבתי משפט כדי לאכון
על חברו ביצוע פסק דין של דין ישראל?**

ת - מותר לפנות לבתי משפט או אפילו ערכאות של גויים, כדי לאכון פסק דין של דין ישראל, גם ללא היתר של בית דין.

לקים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בדרכ אבותינו הקדושים אמן ואמן.
הרב אברהם טרייקי

הרופא של הקיסר

ר' מענדל-לייב חונוב, בן העיריה ניעול שברוסיה, היה יהודי פשוט למדני. ביתו היה פתוון לרוחה, והוא השתדל לטורו בעצמו סביב אוווחיו ולתת להם הרגשנה עיניהם.

לפרנסתו עסק בחוץ בייצור נעליים חממות, ובקין שח בבטן. עברו יומי מוחמצים, שכנה בככיות ושיוק לערים מוכויות.

באחד מסעות העסקים שלו הופע לפעת כאב חד בבטן. עברו יומי יומים והכאב התהוו. החליט האיש לנסוע לעיר ויטסק ולקבל חוות דעת מהרופא. מכיוון שכסף לא חסר לו, הייתה לו אפשרות לבדוק אצל מיטב הרופאים והמומחים.

בדקו הרופאים את ר' מענדל-לייב והתייעזו במשותף. לבסוף נאמר לו כי מצטבר מסובך. עליך לעברו ניתוח דחוף, אמרו לו הרופאים ורשותפו: "אינו יכולם להבטיח את הצלחתו של ניתוח מסובך כזה, שבו הסיכויים גדולים מאוד".

לבו של ר' מענדל-לייב נפל בקרובן. הוא שב לאקסנינו שבר, ומחשבות דאגונו מילאו את מוחו. יום אחד שמע לפעת קול קורא בשמו. הוא הסתובב וראה מולו כמה מסחריו ויטסק, חסידי חב"ד, מידידי הטובים.

הם התענינו בשלוומו ו' מענדל-'- הו
'ם. לייב סיפר להם את דבריו החסינים חללו להפיצר בו למסוע לילובואויש ולבקש את ברכת הרבי הרש' ב' (רבי שלום ז'ובער שניאורסון) מלילובואויש. ר' מענדל-לייב לא הורגל בדברים כגון אלו, וניסה לדחותם, אך החסינים דחקו בו. הנעשה מוטיבסק לילובואויש קרצה במיוחד, רק ששים קילומטר", האיצו בו. לבסוף נעה ונסע לילובואויש.

ר' מענדל עמד לפני הרבי, שטח את מצבו ואת המצעדים החמורים, וביקש עזאה וברחה. הבני הביט בו בעיניהם טובות וכאליהם התעלם משאלות. תחת זאת החל לחזקו על עיסוקיו בווייטסק. האיש החל לתהות למשמעות השאלה. איש עורך יש לעסקים אשר מדור בשאלות חיים. הוא עונה לרבי כי בא לעיר לצורך בדיקות רפואיות, ואנג את סכירות שבחנות וונגנית חוכות מסוחרים. בהתרומות והוסף כי אולי עסקי מסחרו עתה יכולו להוועיל רך לאשתו ולילדיו....

הרבי לא הגיב. לרוגעיםἌδης שקע בהרהורים, ולאחר מכן אמר: "עליך להזר לביקן, להרחיב את עסקיך לפתחם. ואשר לנסעה, קנה לך כרטיסים במחלקה הראשונה ברכבת, וזה יהיה בעזון". ר' מענדל-לייב הבין שבזה הסתימה חייו, נפרד מהרבי ויצא מן הדרור.

ספקות רבים עלו במוחו באשר לתועלות הנסעה והפגשה עם הרבי. הוא לא הבין כלל את כוונתו של הרבי מה רצה ממנו. החסינים שעמדו בחוץ

בית הכנסת "ברית שלום"
רחוב גיורא יוספטל שכ' ד' באר שבע

**בשמחה רבה ובחרדת קודש
הרינו מזמינים את הציבור היקר**

ל"י תענית דבר

שתתקיים איה

ביום חמישי כה' שבט תשפ"ג (16.02.23)

בבית הכנסת "ברית שלום"
רחוב גיורא יוספטל שכ' ד' באר שבע

להלן סדר היום

6:00 - תפילה שחרית

לאחר התפילה

קריאת חק לישראל וסדר לימוד תענית דבר

סדר פריון נפש

* תפילה השב * תפילה הסגורה

* התרת נדרים וקללות * תפילה מנחה וערבית

אח' קרא!

על הזמנת זו, יום אחרון של ימי השופטים

למי ידוע לכם:

כי תענית דבר שווה ל- 65000 תעניות
(עפ"י קונטראס היחיאלי).

בזכות יום קדוש זה נבקש מאבינו שבשמיים
שימחול לעוונותינו ויתן לנו גשמי ברכה
ורופואה שלמה לכל חוליו עמו ישראל
וישמר את חילו ושוטרי ישראל
וישלח לכל בית ישראל
שפוע ברכה הצלחה ישועה ורחמים.
אמן ואמן.

רצוי להרשם במס' 054-4586152 (בזהודה)
בכדי שנערך בהתאם

כל היום בהדרcht ובנהנheit רב השכונה

כב' הרוב אברהם טרייקי

לפרטים וכן לגבי "פדיון נפש" ניתן להתקשרות

לנייד: 054-4586152

ברכת התורה וברוכים הבאים

המאגרנים

לעילוי נשמת הרב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל

הרבי רחל טרייקי ע"ה בת סמי' ז"ל דר לילך ז"ל

חנה זרד ע"ה בת סמי' ז"ל דר לילך ז"ל

ת.ג.צ.ב.ה

נישו לדובנו, והוא שיחף אותם בחומר חשוק במאה שנאמר לו, אך הבעה פניו העידה על ספרות רבה.

החסדים החולו לעשו בו: "הלו אן לך ברכיה דוליה מזו רובי הבטיח שתרארין ימים ואיך עסakin יתפחו וישגנו... אך עתה אין פנאי לדיבורם, הרבי אמר לך נקנות כרטיסים במחלקה הראשונה ועליך למחרה..."

אמונת החסדים עוזרת מעתה מעתה החסדים כמעט 'ארוחוי' לעבר תחנות הרכבת, והogenous לא מוקם במחלקה הראשונה, אשר בה כל נוסע תא פרט.

הרכבת החלה לנסוע ר' מענדל-לייב פתח את ספר התהילים והחל לומר את הפסוקים מתוך בכרי רם. הוא לא שת לכו למחשבה מה אמרו שכינוי לקרוון, ידע הוא שמצבוי קשה מאד ולא נורו לו אלא לעורר וחמים על ידי התהילים.

לפעע נשמעו דפיקות על דלת חדרו. בטודם שפוק לעונת פתיחה הדלת, ובפתח עמד גוי בלבד הדורו, המעד על הייתו בעל תפקוד נכבד. הוא הביט בר' מענדל-לייב ושאל לפשור בכי. ר' מענדל-לייב ניסה להתחמק, אך האשיש תתקע. סיפור ר' מענדל-לייב על חוות דעת הרופאים וחשותיהם בעניין הניתוח, וסימס באנה קורעת לב.

האיש הציג את עצמו כרופא ובקש רשות לבדוקו. ר' מענדל הסכים לעשות כל שבתקש, אך בלביו חש חסור. אמון. בזריזות בידידים מיזמינות חחל הור לבודק את הסוחה, ובמהרה הגיע לנಕודה הכווצבת בבטן. הוא מישש אותה שוב ושוב, והוא יצא מהחדר ושב ובידו כמה וכמה תכשיטים. הוא מורה את התכשיטים, לחץ, עיסוה ושוב לחץ, עד ש' ר' מענדל-לייב חש הקליה ניכרת. "זה לעת עתה", סיכם האיש, "אבא אחריך לבודק את מצבך".

כאשר הגיע הרופא בפעם השנייה היה נראה ר' מענדל-לייב כאדם חדש. הכאב נרד לנצח והואר הרויש כי כוחותיו וחושיו שבים אליו מחדש. בעקבות זאת חור גם מבצרו בתהום והלך מועד ושם, ולבו היה מלא שבח והודיה לה.

השנתיים התישבו לשיחה דיידוטית. ר' מענדל-לייב הודה למצילו מරבי לב, והותען לו הותחו ולמקומות מגורי התברר כי האיש הוא רופא בעל שם, הגודל במרינה בתהום זה של בעיות הבטן והגב. עתה הוא עושה את דרכם לבளון, לקרה חירום במשפחה הקיסר...

לעילוי נשמת הרב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל

הרבי רחל טרייקי ע"ה בת סמי' ז"ל דר לילך ז"ל

ת.ג.צ.ב.ה